

На повні груди

Андрій Дубій

Я розірву тутешню ширму часу
І босоніж у пожарище слів
Ввірвуся враз, мов тисяча Пегасів,
Мов буря, шторм, мов тисяча орлів!

І плугом Волі неугіддя Долі
Я розорю на карті двох долонь,
Щоб в майбуття квітучий сад Любові
Зійшов, мов Прометеевий вогонь!

Хай рине гімн, мов вулканічна лава
І простір хай натягне сотні струн,
Щоб крізь рядки чиясь безсмертна слава
Звучала Словом із поетичних Сурм!